

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 12CoP/22/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4423203061
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Hadnagyová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:4423203061.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Andrey Hadnagyovej a sudkýň JUDr. Ľubice Bundzelovej a JUDr. Janky Grečmal, v právnej veci starostlivosti o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, v konaní zastúpené: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky, dieťa rodičov – otec: C. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom D., E. F. X, zastúpený splnomocnencom: JUDr. Gergely Pšenák, advokát so sídlom Nové Zámky, M.R. Štefánika 30, a matka: G. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. C., H. F. XX, zastúpená splnomocnencom: Advokátska kancelária Timoranská & Štofková s.r.o., so sídlom Nové Zámky, Pribinova 9, IČO: 36 813 401, o zvýšenie a zníženie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky, č. k. 8P/119/2023-375 zo dňa 8. októbra 2024, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. a III. **p o t v r d z u j e .**
- II. Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zamietol návrh otca na zníženie výživného, výrokom II. zamietol návrh matky na zvýšenie výživného a výrokom III. žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne ustanovením § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 a 3 z. č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“). Vecne dôvodil, že naposledy bolo vo veci výživného na maloletého rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky, č.k. 8P/173/2022 - 66 zo dňa 24.01.2023, nasledovne: „I. Súd schvaľuje dohodu rodičov, v zmysle ktorej sa mení rozsudok Okresného súdu Galanta, č. k. 21Pc/21/2019 - 133 zo dňa 04.11.2019, v časti o výške výživného na maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX tak, že výživné na maloleté dieťa sa zvyšuje zo sumy 200,- eur mesačne na sumu 270,- eur mesačne, počnúc od 15.08.2022. II. Zročné výživné na maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX za obdobie od 15.08.2022 do 24.01.2023 v sume 386,16 eur otec je povinný splácať po 35,- eur mesačne spolu s bežným výživným až do vyrovnania pod stratou výhody splátok, počnúc od právoplatnosti rozsudku. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.“ Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť a stal sa vykonateľným dňa 31.01.2023. Z potvrdenia o príjme matky za obdobie 01/2024-07/2024 mal súd prvej inštancie preukázaný jej priemerný čistý mesačný príjem vo výške 698,54 eur. Z potvrdenia o príjme otca za obdobie 10/2022-04/2023 bol preukázaný jeho priemerný čistý mesačný príjem vo výške 1.560,21 eur. Z rozhodnutia riaditeľa I. J., I. J. K. č. 393062/2023 zo dňa 03.08.2023, mal súd prvej inštancie preukázané, že otec je prepustený zo služobného pomeru dňom doručenia tohto rozhodnutia. Zo správy z diagnostického vyšetrenia zo dňa 11.07.2023 bolo preukázané, že dieťa trpí hyperaktivitou a oslabenou pozornosťou (ADHD) s prejavmi opozičného vzdoru. Odporúčané je neurologické a pedopsychiatrické vyšetrenie a špeciálno-pedagogické vyšetrenie. Z rozhodnutia MŠ L., H. C. zo dňa 23.04.2024 bolo preukázané, že

materská škola dňom 01.05.2024 predčasne ukončila predprimárne vzdelávanie maloletého z dôvodu, že situácia s dieťaťom v triede bola nezvládnuteľná a materská škola nie je schopná zabezpečiť adekvátne prostredie a špeciálno-pedagogické vedenie pre dieťa na základe vyšetrení a diagnózy a zákonný zástupca doteraz neabsolvoval s dieťaťom žiadne odborné vyšetrenia, ktoré by mohli byť v prospech dieťaťa, odporúčané v Správe Centra poradenstva a prevencie Nové Zámky. Z rozhodnutia MŠ H., H. C. zo dňa 31.05.2024 mal súd prvej inštancie preukázané, že maloletý je od 02.09.2024 do 30.11.2024 prijatý na predprimárne vzdelávanie v materskej škole od 02.09.2024 na celodennú výchovu a vzdelávanie a určením adaptačného pobytu od 02.09.2024 do 30.11.2024.

3. Pokiaľ ide o pomery na strane maloletého dieťaťa, jeho odôvodnené potreby sa od ostatného rozhodnutia výrazne nezmenili. Maloletý naďalej navštevuje štátnu materskú školu s výnimkou obdobia od 01.05.2024 do 31.08.2024, kedy navštevoval súkromnú materskú školu z dôvodu jeho vylúčenia zo štátnej materskej školy pre agresívne správanie. Maloletý má bežné potreby porovnateľné s jeho rovesníkmi v jeho veku. Síce máva vyššiu chorobnosť, najmä v zimných obdobiach, lekár však predpokladá jej spontánne vyhasnutie prechodom na základnú školu. Navštevuje množstvo platených krúžkov. V súvislosti s jeho agresívnym správaním absolvuje sedenia u psychológa a vyšetrenia u neurológa.

4. Čo sa týka pomerov na strane matky, je zamestnaná u zamestnávateľa M. K. A., s priemernou čistou mzdou za obdobie 01/2024-07/2024 vo výške 698,54 eur, okrem toho poberá rodinné prídavky v sume 60,- eur mesačne. Žije v spoločnej domácnosti s maloletým A. a priateľom N. D., ktorý má priemerný čistý mesačný príjem vo výške 1 442,59 eur mesačne. Matka mala v čase ostatného rozhodnutia priemerný čistý mesačný príjem vo výške 662,- eur. Vyživovacia povinnosť jej nepribudla. Možno konštatovať, že od ostatného rozhodnutia došlo k miernemu nárastu jej príjmu.

5. Otec je bez pracovného pomeru z dôvodu skončenia služobného pomeru v súvislosti s jeho obvinením z úmyselnej trestnej činnosti. Jeho priemerný čistý mesačný príjem v období pred jeho vzatím do väzby (lehota väzby začala plynúť odo dňa 04.05.2023) bol vo výške 1.560,21 eur (10/2022-04/2023). Toho času je evidovaný na úrade práce. Má príjem z výsluhového príspevku v sume 112,- eur mesačne. V čase ostatného rozhodnutia mal príjem vo výške 1.150,- eur. Vlastní osobné motorové vozidlo Škoda Octavia. Obdobne ako v čase ostatného rozhodnutia žije so svojimi rodičmi. Výdavky na bývanie nemá a podľa vlastného vyhlásenia všetky jeho výdavky hradia jeho rodičia. Rodičia za neho zaplatili aj exekúcie a celkovo im toho času dlží cca. 10.000,- eur.

6. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh otca na zníženie výživného, ani návrh matky na zvýšenie výživného nie je dôvodný a výšku výživného na maloleté dieťa je potrebné ponechať v pôvodnej výške, nakoľko nedošlo k takej podstatnej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu výšky výživného u maloletého. Otec svoj návrh odôvodnil tým, že nie je v jeho schopnostiach platiť výživné v pôvodnej výške, nakoľko sa nachádza vo väzbe, bol s ním skončený služobný pomer a toho času je nezamestnaný. Je pravdou, že otec bol väzobne stíhaný z dôvodu podozrenia zo spáchania trestného činu, záujem dieťaťa však má prednosť a táto okolnosť nezakladá na strane otca zmenu pomerov, na ktorú by súd mohol prihliadať. Súd prvej inštancie vychádzal z princípu prednosti potenciality príjmov. Skutočnosť, že otec sa svojim vlastným pričinením vzdal objektívnej možnosti platiť výživné, nemôže byť na úkor maloletého dieťaťa. Navyiac, v priebehu tohto konania bol otec prepustený z väzby, avšak do času vyhlásenia tohto rozsudku sa nezamestnal a deklaroval, že je bez príjmu a všetky jeho výdavky hradia za neho rodičia. Tieto otcom uvádzané tvrdenia však nekorešponujú s výpisom z jeho účtu, z ktorého mal súd prvej inštancie za preukázané okrem iného aj opakujúce sa hotovostné vklady. Tvrdenia otca nekorešponujú ani s výsledkami šetrenia majetkových pomerov jeho rodičov, keď bolo zistené, že obaja sú poberateľmi starobného dôchodku (matka 466,60 eur a otec 674,90 eur) a ani zoznam vlastnených nehnuteľností neevokuje nadštandardné majetkové pomery rodičov otca. Zo strany otca nebola preukázaná ani žiadna vážna prekážka (napr. zdravotné dôvody), ktorá by mu od jeho prepustenia z väzby bránila v zaradení sa do pracovného procesu. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie potom pri rozhodovaní o zmene výšky výživného vychádzal z jeho potencionálneho príjmu, ktorý dosahoval v čase pred skončením jeho služobného pomeru, keď z obdobia od 10/2022 do 4/2023 bol jeho priemerný čistý mesačný príjem vo výške 1.560,21 eur a výživné vo výške 270,- eur mesačne tvorí 17% z jeho príjmu, ktorá suma korešponduje aj s metodikou pre určovanie výšky výživného. Otcovi nepribudli vyživovacie povinnosti, a preto s prihliadnutím na túto

skutočnosť svoj život, ako aj úhradu iných potrieb mal dať do súladu tak, aby stanovené výživné vedel dieťaťu poskytovať.

7. Matka v priebehu konania podala návrh na zvýšenie výživného zo sumy 270,- eur na sumu 600,- eur mesačne s tým odôvodnením, že maloletý bol vylúčený z materskej školy, nakoľko ohrozoval nielen svoju bezpečnosť a zdravie, ale aj ostatných detí a škôlka mu nevedela zabezpečiť adekvátne špeciálno-pedagogické vedenie a musela ho umiestniť v inom zariadení. Podarilo sa jej ho umiestniť v súkromnej škôlke, v súvislosti s tým sa jej zvýšili výdavky o 440,- eur mesačne, tiež s maloletým zaeala navštevovať psychologičku 2-krát mesačne, eo einí poplatok 70,- eur mesačne, neurologičku, kde sa platí 10,- eur mesačne. Okrem toho dieťa zaealo navštevovať krúžky, za futbal sa platí 30,- eur mesačne + 10,- eur športové potreby, ialej skupinové tréningy jiu-jitsu 30,- eur mesačne a kupuje mu hračky na podporu mozgovej činnosti v hodnote 20,- eur mesačne. Súd prvej inštancie neuznal zvýšené výdavky matky na súkromnú škôlku a krúžok box, keďže matka ignorovala opakované upozornenia škôlky na agresívne správanie maloletého, nerešpektovala odporúčania Centra poradenstva a prevencie na odborné vyšetrenia a nepreukázala snahu o umiestnenie dieťaťa do inej štátnej škôlky. Zároveň tieto krúžky nekonzultovala s otcom vopred. Z potvrdenia o príjme mal súd prvej inštancie preukázaný priemerný mesačný príjem matky 698,- eur, avšak vzhľadom na vysoké mesačné splátky úverov (spolu 943 eur) a ialšie nevyhnutné výdavky súd prvej inštancie dospel k záveru, že jej skutočný príjem je vyšší než deklaruje. Matka má vyživovaciu povinnosť a musí prispôbovať svoje výdavky, vrátane splácania hypotéky na byt vo vlastníctve rodičov, tak, aby bola schopná poskytnúť primerané výživné. Súd prvej inštancie ureil nevyhnutné mesačné výdavky na maloletého vo výške 380,- eur, pričom podiel otca 270,- eur, podiel matky 90,- eur a rodinné prídavky 60,- eur pokrývajú všetky odôvodnené potreby dieťaťa. Keďže od poslednej úpravy výživného nedošlo k podstatnému zvýšeniu životných nákladov, ani k zmene zdravotného stavu maloletého, návrhy oboch rodičov na zmenu výživného boli zamietnuté. O trovách konania rozhodol podľa § 52 z. e. 161/2025 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ialej len „Civilný mimosporový poriadok“) tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal ich náhradu.

8. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie v časti výrokov I. a III. podal odvolanie otec z dôvodov podľa § 62 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku a § 365 ods. 1 pís. d/, f/ a h/ z. č. 160/2025 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „Civilný sporový poriadok“). Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku I. a III. zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie. Dôvodil, že napadnuté rozhodnutie považuje v napadnutom rozsahu za nedostatočne odôvodnené. Nemožno mu dávať za vinu to, že bol väzobne stíhaný, ako to súd prvej inštancie uvádza tvrdením, že „otec sa svojím vlastným pričinením vzdal objektívnej možnosti platiť výživné...“ Tým pádom tvrdí, že v dôsledku vlastnej činnosti nemôže platiť výživné. V právnom poriadku SR však platí prezumpcia nevinu, na každého sa musí do právoplatného rozhodnutia súdu hľadieť ako na nevinného, a preto je toho názoru, že týmto konštatovaním súd prvej inštancie porušil zásadu prezumpcie nevinu tým, že uviedol, že „svojím pričinením“ zavinil tento stav, čo však nie je pravda. Otec nemôže za to, že bol väzobne stíhaný a tento stav nezavinil sám svojím konaním. Konštatovanie súdu prvej inštancie, že potom vychádzal z potencionálneho príjmu, ktorý otec dosahoval v čase pred skončením jeho služobného pomeru, považuje za nezákonné. V období od októbra 2022 do apríla 2023 bol jeho priemerný čistý mesačný príjem vo výške 1.560,21 eur, pričom výživné vo výške 270,- eur mesačne tvorí 17% z tohto príjmu. Pri určovaní sumy výživného sa musí vychádzať z potenciality príjmu, avšak súd prvej inštancie nevychádzal z potenciálneho príjmu, ale z príjmu minulého, ktorý príjem otec nie je vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti schopný dosiahnuť. Jednoznačne preukázal, že sa pomery na jeho strane zmenili v takej miere, že nie je schopný platiť výživné určené súdom prvej inštancie, a je na mieste toto výživné znížiť. Skutkový stav nebol súdom prvej inštancie správne vyhodnotený, ktorý aj nesprávne aplikoval judikatúru a právnu úpravu.

9. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v časti návrhu otca na zníženie výživného potvrdil a rozhodol o zvýšení výživného na maloletého zo sumy 270 eur mesačne na sumu 350 eur mesačne. Otec v konaní pred súdom prvej inštancie nepredložil žiadne dôkazy preukazujúce jeho tvrdenú práceneschopnosť, či závažný zdravotný stav. V prípade riadnej práceneschopnosti by ako zamestnaný poberal nemocenské dávky a bol schopný plniť vyživovaciu povinnosť. Samotné zdravotné problémy neznamenajú, že by rodič nemohol dlhodobo pracovať, pričom otec sa po celé trvanie konania oficiálne nezamestnal a zdravotné ťažkosti uvádzal až v poslednom období. Aj ona má zdravotné problémy, ale pracuje, aby zabezpečila seba a syna. Za správny považuje záver súdu prvej inštancie, že výkon väzby otca bol dôsledkom jeho vlastného zavinenia a ukončenie

pracovného pomeru nastalo z dôvodov na jeho strane. Nebolo preukázané, že by bol spod žaloby oslobodený, čo by mohlo viesť k obnoveniu služobného pomeru. Otec podľa matky nepreukázal snahu nájsť si zamestnanie, pričom jeho vyjadrenia vyznievajú účelovo a viacero z nich sa ukázalo ako nepravdivých. Spochybnila tvrdenia otca o tom, že jediným jeho príjmom je výsluhový príspevok 112,- eur, keďže z opakovaných vkladov na jeho účet a majetkových pomerov rodičov vyplýva, že má aj iné príjmy, ktoré zatajuje, aby sa vyhol plateniu výživného. Poukázala, že otec jednorazovo uhradil viaceré exekúcie v sume prevyšujúcej 1.000,- eur. Podľa jej vedomostí otec aktuálne pracuje ako taxikár, a preto navrhla preveriť jeho príjmy u zamestnávateľa. Zastáva názor, že dôvod na zníženie výživného neexistuje, a naopak pretrvávajú dôvody na jeho zvýšenie vzhľadom na preukázané zvýšené výdavky na syna. Hoci sama nepodala odvolanie, uviedla, že vo veciach výživného môže súd konať aj bez návrhu, a preto môže rozhodnúť o zvýšení výživného aj v tomto štádiu. Nesúhlasí so záverom súdu prvej inštancie, ktorý neuznal zvýšené výdavky na súkromnú škôlku a box, keďže podľa nej súd prvej inštancie zodpovednosť za neskoré absolvovanie vyšetrení neprávom pripísal len jej, hoci otec sa na zdravotnej starostlivosti o syna nikdy nepodieľal. Od posledného určenia výživného bol maloletému diagnostikovaný problém so správaním, bol vylúčený z materskej školy, a vznikla potreba pravidelných psychologických a neurologických vyšetrení. Zvýšili sa jej aj výdavky na maloletého na rozvojové aktivity, pomôcky, lieky a vitamíny. Podľa metodiky Ministerstva spravodlivosti SR by pri poslednom známom príjme otca (1.560,- eur mesačne) výživné malo predstavovať aspoň 280,- eur mesačne, a to ešte v prípade, že sa obaja rodičia rovnako starajú o dieťa, čo v tomto prípade neplatí. Za primerané považuje výživné 350,- eur mesačne.

10. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedol, že sa plne pridržiava svojich doterajších vyjadrení a navrhol odvolaciemu súdu rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť v plnom rozsahu.

11. Matka vo vyjadrení k vyjadreniu kolízneho opatrovníka k odvolaniu otca uviedla, že súhlasí s názorom kolízneho opatrovníka. Súčasne sa plne pridržiava svojho písomného vyjadrenia k odvolaniu otca a odvolaciemu súdu navrhuje, aby rozsudok súdu prvej inštancie v časti návrhu otca na zníženie výživného potvrdil a súčasne, aby rozhodol o zvýšení výživného na maloletého zo sumy 270,- eur mesačne na sumu 350,- eur mesačne.

12. Otec v odvolacej replike k vyjadreniu matky k vyjadreniu kolízneho opatrovníka zotrval na zrušení rozsudku v napadnutom výroku I. a III. Uviedol, že je nezamestnaný z dôvodu, že je práceneschopný a čaká ho operácia, nakoľko má často žľzníkové kŕče, avšak kým mu neustúpi zápal v tele, nemôžu ho operovať. Uvedené skutočnosti potvrdzujú aj lekárske správy, ktoré súdu prvej inštancie predložil. Zároveň matka nepreukázala žiadnym relevantným spôsobom, že otec má iný príjem ako výsluhový príspevok. Čo sa týka vyjadrenia kolízneho opatrovníka, ktorý však neskúmal jednotlivé dôvody odvolania, otec s uvedeným vyjadrením nesúhlasí, nakoľko kolízny opatrovník dostatočne neodôvodnil svoje vyjadrenie.

13. Otec v odvolacej replike k vyjadreniu kolízneho opatrovníka poukázal na skutočnosť, že kolízny opatrovník v zásade vo svojom vyjadrení neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by boli relevantné pre rozhodnutie o odvolaní otca. Otec zároveň s návrhom kolízneho opatrovníka nesúhlasí, trvá na dôvodoch svojho odvolania a nesúhlasí s napadnutým rozhodnutím. Opätovne prízvukuje, že je nezamestnaný z dôvodu, že je PN, a čaká ho operácia, nakoľko má často žľzníkové kŕče, avšak kým mu neustúpi zápal v tele, nemôžu ho operovať. Takisto opätovne uvádza, že nie je pravdou, že by sa vlastným pričinením vzdal objektívnej možnosti platiť výživné, nakoľko vo vzťahu k nemu platí prezumpcia neviny. Takisto rozporuje určenie výživného na základe jeho minulého príjmu, ktorý už v terajšej dobe nie je schopný dosahovať. Jednoznačne preukázal, že sa pomery na jeho strane zmenili v takej miere, že nie je schopný platiť výživné určené súdom, a je na mieste toto výživné znížiť. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti preto navrhuje, aby súd prvej inštancie vyhovel jeho odvolaciemu návrhu.

14. Matka v odvolacej duplike k odvolacej replike otca navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v časti návrhu otca na zníženie výživného potvrdil a zvýšil výživné zo sumy 270 eur mesačne na sumu 350,- eur mesačne. Podľa jej názoru záver súdu prvej inštancie, na ktorý otec vo svojom vyjadrení odkazuje, že „otec sa vlastným pričinením vzdal objektívnej možnosti platiť výživné ... „ nemožno považovať za narušenie zásady prezumpcie neviny. Súd prvej inštancie totiž uvedeným záverom nevyslovuje, že otec je zo spáchania nejakého trestného činu vinný skôr, než o tejto skutočnosti rozhodne príslušný súd právoplatným odcudzujúcim rozsudkom. Otec vo svojom vyjadrení tiež tvrdí, že

matka žiadnym relevantným spôsobom nepreukázala, že otec má okrem výsluhového príspevku aj iné príjmy, čo podľa názoru matky bezpochyby vyplynula a poukázal na to vo svojom rozhodnutí aj súd prvej inštancie v bode 27. odôvodnenia rozhodnutia. Matka zároveň zdôrazňuje, že otec žiadnym spôsobom počas celého konania nepreukázal snahu nájsť si zamestnanie, pričom spočiatku žiadne zdravotné problémy, ktoré by mu v tom bránili neuvádzal. Ani v súčasnosti uvádzané zdravotné problémy neboli preukázané ako také závažné, že by ho vylučovali z toho, aby si našiel prácu. Vo zvyšnom rozsahu sa plne pridržiava svojej argumentácie uvedenej vo vyjadrení k odvolaniu otca zo dňa 02.12.2024.

15. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 3 ods. 5 pís. b/ Civilného mimosporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonnej lehote (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávneným subjektom - otcom, v neprospech ktorého bolo rozhodnutie vydané (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 Civilného sporového poriadku), a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku v spojení s § 62 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 Civilného mimosporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 66 Civilného mimosporového poriadku), s prihliadnutím na prípadné vady konania, iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 Civilného mimosporového poriadku), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 Civilného mimosporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku), a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné, rozsudok súdu prvej inštancie je v napadnutých výrokoch I. a III. potrebné potvrdiť (§ 387 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku).

16. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bol zamietnutý návrh otca na zníženie výživného (výrok I.) a rozhodnuté o náhrade trov konania (výrok III.). Pre poriadok odvolací súd uvádza, že v časti výroku II., ktorým bol návrh matky na zvýšenie výživného zamietnutý, odvolanie podané nebolo.

17. Podľa § 387 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (1). Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (2).

18. Pretože odvolací súd v plnom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, na základe ktorého dospel k správnym skutkovým záverom, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie návrhom uplatneného nároku otca na zníženie výživného, a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci, ktorý na vec aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil, stotožňuje sa s odôvodnením rozhodnutia v napadnutých výrokoch I. a III. a s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 Civilného sporového poriadku konštatuje správnosť jeho dôvodov, ktoré už iba odkazuje na správne, zrozumiteľné a presvedčivé písomné vyhotovenie rozsudku. Odvolací súd ani s prihliadnutím na otcom uplatnené odvolacie argumenty nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť, a nemôže dať otcovi za pravdu. Otec vo svojom odvolaní neuviedol žiadne relevantné dôvody spochybňujúce správnosť záverov odôvodnenia súdu prvej inštancie. Odvolací súd uvádza, že samotný fakt, že otec sa s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí súdu prvej inštancie nestotožňuje, ešte neznamená, že závery v ňom obsiahnuté nie sú správne. Odvolací súd pre potrebu vyporiadania sa s odvolacími námietkami otca a na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie dopĺňa nižšie uvedené.

19. Podľa § 26 Zákona o rodine, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

20. Podľa § 62 ods. 1, 2, 4 a 5 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť (1). Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má

právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov (2). Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť (4). Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť(5).

21. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

22. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

23. Podľa 121 Civilného mimosporového poriadku rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

24. Podľa § 35 Civilného mimosporového poriadku súd je povinný zistiť skutočný stav vecí.

25. Podľa § 62 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne, alebo neúplne zistil skutočný stav vecí.

26. Podľa § 65 Civilného mimosporového poriadku odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu.

27. Podľa § 66 Civilného mimosporového poriadku odvolací súd nie je odvolacími dôvodmi viazaný.

28. Zmenu pomerov podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine a v zmysle ustálenej judikatúry najvyšších súdnych autorít možno definovať ako stav odlišný od stavu, ktorý bol rozhodujúci pri predchádzajúcom rozhodovaní. Zásadne musí ísť o zmenu závažnejšieho charakteru, teda o zmenu podstatnú, trvalú a objektívne preukázanú, a ktorá podstatne ovplyvňuje schopnosti a možnosti povinného alebo odôvodnené potreby oprávneného. Pri jej posudzovaní je potrebné porovnať skutkový stav v čase skoršieho rozhodnutia so stavom v čase rozhodovania o návrhu na zmenu výživného; súd musí preto podrobne skúmať pomery na strane účastníkov v čase pôvodného rozhodnutia o výživnom a porovnať ich s aktuálnymi pomermi. Povinnosťou súdu je predovšetkým podrobne porovnať zmenu odôvodnených potrieb na strane dieťaťa vo vzťahu k primeranosti určeného výživného, životnej úrovne rodičov s poukazom na vek, zdravotný stav, pravidelné, ako aj náhodné výdavky dieťaťa v súvislosti so školskou dochádzkou, zdravotnou starostlivosťou, ako aj jeho kultúrnymi, športovými a inými voľnočasovými aktivitami. Rovnako na strane povinných osôb súd musí preukazovať ich aktuálne schopnosti, možnosti a majetkové pomery za účelom ich porovnania s pomermi v čase ostatného rozhodovania. Taktiež zisťuje, či došlo k zmene pomerov v súvislosti s počtom vyživovacích povinností, osobných pomerov, zdravotného stavu. Ak je pred súdom takáto zmena pomerov preukázaná, či na strane oprávneného dieťaťa alebo povinných rodičov, je opodstatnený záver súdu pre zvýšenie výživného, resp. zníženie výživného.

29. V súvislosti s uplatneným odvolacím dôvodom podľa § 365 ods. 1 písm. f) Civilného sporového poriadku (t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) odvolací súd konštatuje, že citovaný odvolací dôvod je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke, a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 Civilného sporového poriadku, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov účastníkov konania nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo.

Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov konania, alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálnej vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z procesných ustanovení týkajúcich sa dokazovania.

30. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej súd zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd neaplikoval príslušnú právnu normu, aplikoval nesprávnu právnu normu, obsah správnej právnej normy nesprávne interpretoval alebo správne zvolenú a správne interpretovanú právnu normu nesprávne aplikoval. Vzhľadom na skutočnosť, že súd prvej inštancie v súdnej veci nepoužil správny právny predpis vzťahujúci sa na vec, preskúmaný rozsudok trpí právnymi vadami.

31. Z obsahu spisu vyplýva, že ostatný raz bola výška výživného otcovi pre maloletého určená rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky, č.k. 8P/173/2022- zo dňa 24.01.2023 vo výške 270,- eur mesačne od 15.08.2022; maloletý navštevoval materskú škôlku, matka bola zamestnaná s príjmom vo výške 662,- eur, otec bol zamestnaný s príjmom vo výške 1 560,- eur mesačne. Otec návrh na zníženie výživného pre maloletého odôvodnil tým, že na jeho strane došlo k zmene pomerov odôvodňujúcej zníženie výživného. Odvolací súd sa plne stotožňuje s konštatovaním súdu prvej inštancie, že k otcom uvádzanej zmene pomerov na jeho strane nedošlo poukazujúc na bod 26. a 27. odôvodnenia bez potreby ho opakovať.

32. Hoci otec vo svojom odvolaní formálne uviedol, že odvolanie podáva aj z dôvodov podľa § 62 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, túto odvolaciu námietku bližšie nekonkretizoval, neuviedol, akého konkrétneho pochybenia sa mal súd prvej inštancie spôsobiť, nešpecifikoval, v čom má spočívať tvrdená vada. Táto námietka tak neobstojí pre jej všeobecnosť znemožňujúcu odvolaciemu súdu bez ďalšieho odvolací prieskum jej opodstatnenosti. Odvolací súd, postupujúc v súlade s vyšetrovacím princípom preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie aj z hľadiska existencie tejto vady, avšak žiadne pochybenie v postupe súdu prvej inštancie, ktoré by zakladalo dôvod na zrušenie alebo zmenu rozhodnutia, nezistil. Súd prvej inštancie v súlade s vyšetrovacím princípom riadne zistil skutočný stav.

33. Otec v podanom odvolaní ďalej uviedol aj odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d/ Civilného sporového poriadku, teda že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Ani tento odvolací dôvod však vo vzťahu k napadnutému rozhodnutiu nijako nekonkretizoval. V odvolaní absentuje označenie konkrétnej vady a jej možného vplyvu na správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie. Z obsahu odvolania nevyplýva, aké konkrétne pochybenie odvolateľ súdu prvej inštancie vytýka.

34. Súd prvej inštancie správne vykonal dokazovanie zamerané na zistenie aktuálnych majetkových, zárobkových a osobných pomerov oboch rodičov, ako aj na overenie odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa, uvedené v odsekoch 8. až 17. odôvodnenia rozhodnutia, na ktoré odvolací súd poukazuje bez potreby ho opakovať. Po vyhodnotení vykonaných dôkazov dospel súd prvej inštancie správne k záveru, že na strane otca ani matky a maloletého nedošlo k takým kvalitatívnym alebo kvantitatívnym zmenám, ktoré by napĺňali zákonnú podmienku podstatnej zmeny pomerov, a preto nebol dôvod na zníženie ani na zvýšenie výživného. Odvolací súd v podrobnostiach poukazuje na odseky 24. až 27. odôvodnenia rozhodnutia, na ktoré tiež v podrobnostiach poukazuje bez potreby tieto skutkové zistenia a závery opakovane uviesť. Odvolací súd dodáva, že súd prvej inštancie aplikoval správne právne normy a tieto aj v súlade so zákonom aj správne vyložil, teda sa nedopustil nesprávneho právneho posúdenia veci ako namietal otec.

35. K odvolacej námietke otca, že súd prvej inštancie mu nemôže dávať za vinu to, že bol väzobne stíhaný, pretože v právnom poriadku SR platí prezumpcia neviny, čím súd prvej inštancie porušil uvedenú zásadu, nemôže za to, že bol väzobne stíhaný, odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že skončenie služobného pomeru otca nepredstavuje takú zmenu pomerov v zmysle § 78 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného. Nebolo sporné a bolo súdom prvej inštancie preukázané, že k ukončeniu služobného pomeru otca došlo v súvislosti

s jeho obvinením z úmyselnej trestnej činnosti. Bez ohľadu na výsledok trestného konania je však rozhodujúce, že išlo o ukončenie pracovného pomeru zo subjektívnych dôvodov na jeho strane. Odvolací súd zdôrazňuje, že súd prvej inštancie svojimi úvahami nijako neporušil zásadu prezumpcie neviny zakotvenú v právnom poriadku SR, pretože nebol vyslovený záver o vine otca z trestnoprávneho hľadiska, ale bol súdom prvej inštancie zohľadnený objektívny fakt skončenia služobného pomeru otca, dôvodu skončenia a jeho dôsledok – strata príjmu – z hľadiska schopnosti plniť vyživovaciu povinnosť. Inak povedané, posúdením týchto okolností pre účely civilného konania o výživnom súd prvej inštancie akýmkoľvek spôsobom neprejudikoval výsledok trestného konania. Súd prvej inštancie na základe zisteného skutočného stavu (dôvod skončenia služobného pomeru otca, ktorý otec nepopieral) správne vyhodnotil, že otec sa vlastným konaním zbavil možnosti poberať stabilný príjem, ktorý predtým dosahoval, a túto skutočnosť nemožno premietnuť do zníženia vyživovacej povinnosti na úkor maloletého dieťaťa. Z uvedeného dôvodu následne súd prvej inštancie správne vychádzal z potenciálneho príjmu otca ako povinného rodiča, keďže bolo preukázané, že daný osobný stav otca a jeho príjmové a osobné pomery (evidencia na úrade práce, príjem pozostávajúci z výsluhového dôchodku, výdavky za otca hradia jeho rodičia) sú výsledkom vedomého konania otca, ktoré znemožnilo jeho zotrvanie v služobnom pomere. V tejto súvislosti odvolací súd poznamenáva, že nie je potom dôvodná odvolacia námietka otca, že súd prvej inštancie nevychádzal z potenciálneho príjmu otca, ale z jeho minulého príjmu. Súd prvej inštancie totiž dôvodne neprihliadol na jeho aktuálny (znížený) príjem ako na potenciálny, pretože k zníženiu príjmu došlo na základe súdom prvej inštancie správne konštatovaných subjektívnych okolností na strane otca. Súd prvej inštancie potom správne konštatoval, že týmto potenciálnym, referenčným príjmom pri posudzovaní schopnosti otca platiť výživné je príjem, vo výške 1.560,21 eur mesačne v čistom (ktorý dosahoval v čase pred skončením služobného pomeru), a preto ostatný raz určené výživné vo výške 270,- eur mesačne predstavuje približne 17 % z tohto príjmu, čo je v súlade s metodickými odporúčaniami. Odvolací súd súčasne poukazuje na vyjadrenie matky k odvolaniu otca, z ktorého vyplynulo, že v prípade, ak by jeho služobný pomer trval, v prípade riadnej práceneschopnosti by ako zamestnaný poberal nemocenské dávky a bol schopný plniť vyživovaciu povinnosť k maloletému.

36. V tejto súvislosti odvolací súd súčasne poukazuje na ustanovenie § 62 ods.1 Zákona o rodine, ktorý plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom považuje za ich prvoradú povinnosť. Je potrebné zdôrazniť, že v zmysle uvedeného zákonného ustanovenia každý rodič je povinný usmerňovať svoje pracovné a životné aktivity tak, aby plnenie vyživovacej povinnosti k dieťaťu nebolo ohrozené. Zjednodušene povedané, povinný rodič musí mať na zreteli vždy už existujúce vyživovacie povinnosti tak, aby ich plnenie žiadnym spôsobom neohrozil. Je povinnosťou oboch rodičov venovať všetky sily dôslednému zabezpečeniu výživy maloletých detí, ktoré sú v plnej miere odkázané výživou na svojich rodičov, keďže nie sú schopné sami sa živiť.

37. V závere odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov správne zistil skutočný stav veci, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec aj správne právne posúdil. Zároveň sa dostatočným spôsobom vysporiadal aj s relevantným námietkami uplatnenými otcom maloletého už počas prvoinštančného konania a vzhľadom na to, že otec maloletého ani v odvolaní neuviedol také skutočnosti, na ktoré by bolo potrebné prihliadnuť, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. z dôvodu vecnej správnosti potvrdil podľa § 387 ods. 2 Civilného sporového poriadku spolu s vecne správnym výrokom III. o náhrade trov prvoinštančného konania.

38. Ďalšie odvolacie argumenty odvolateľa odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu irelevantnú argumentáciu zachádzajúcu podrobne do nadbytočných detailov, nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie o znížení výživného, preto odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

39. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa vyššie citovaného ustanovenia § 52 Civilného mimosporového poriadku tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania, keďže nezistil žiaden z dôvodov pre pripustenie výnimiek z jeho aplikácie.

40. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 10 posledná veta z.č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie je podľa § 421 Civilného sporového poriadku prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 Civilného sporového poriadku nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 Civilného sporového poriadku).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 Civilného sporového poriadku).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, prípadne má možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 Civilného sporového poriadku). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 Civilného sporového poriadku). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie prípustné podľa § 421 Civilného sporového poriadku možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 Civilného sporového poriadku).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 Civilného sporového poriadku).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 Civilného sporového poriadku).